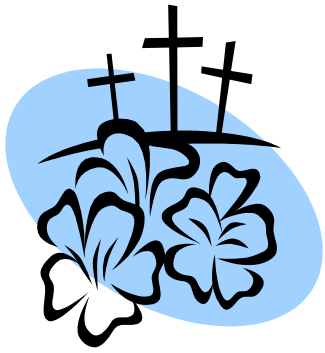

LÁ THƯ MỤC VỤ

Thời Hoàng đế Julius Ceasar trị vì đế quốc La mã, các Nguyên Lão (Senators) của Hội Đồng Nhà Nước Tối Cao (Senate) bàn mưu giết ông vì coi ông là một bạo chúa cần trừ khử. Trong số các senators mưu phản này có một người bạn thân thiết của ông tên Marcus Brutus. Bà vợ của hoàng đế biết họ đang âm mưu ám sát ông nên can ngăn ông đừng đến tham dự cuộc Lễ hội Tháng Ba, nhưng vì tin tưởng người bạn thân Brutus khuyến khích nên ông quyết đi. Khi ông vào chỗ danh dự để thưởng ngoạn lễ hội, các người mưu phản đã rút gươm đâm ông. Mặc dầu ông bị đâm nhiều nhát, nhưng nhát gươm của Brutus là nhát gươm chí tử giết ông chết tức khắc và chỉ kịp kêu lên “Et tu Brute” (ngay cả người nữa hả Brutus). Khi biết có sự tham dự của Brutus trong cuộc mưu phản ông mới biết mình bị phản bội bởi một người bạn thân thiết, nhưng đã quá muộn.

Trình thuật về cuộc thương khó và cái chết của Chúa Giêsu trong ngày Lễ Lá hôm nay cho chúng ta thấy một số điểm tương đồng trong vụ án mạng của Hoàng đế Julius và vụ án mạng của Chúa Giêsu. Cả hai người đều bị giết bởi một nhóm người có mưu đồ và cái chết của họ được thực hiện dễ dàng hơn bởi sự phản bội của người bạn thân thiết cùng ăn uống đồng bàn với mình. Giuđa đóng một vai trò trực tiếp trong lịch sử ơn cứu độ của con người bởi vì sự phản bội của ông dẫn đến cuộc thương khó và cái chết của Đức Kitô mà qua đó Ngài mang lại ơn cứu độ cho chúng ta. Trong lá thư này chúng ta cùng suy nghĩ về sự bội phản của Giuđa, nhưng không phải để kết án ông lần nữa, mà là để tìm thấy những dấu vết của Giuđa trong cuộc đời mỗi người chúng ta.

Không giống Brutus người muốn giết Hoàng đế Julius, Giuđa không bao giờ muốn Chúa Giêsu bị giết chết. Thay vào đó, ông chỉ quan tâm đến số tiền ông sẽ kiếm được nếu ông giúp cho các Thượng tế bắt Chúa Giêsu. Có thể, vì nhiều lần thấy Chúa thoát chết khỏi con thịnh nộ của những người Biệt phái, nên ông nghĩ rằng lần này Chúa Giêsu cũng sẽ tự làm phép lạ để cứu mình khỏi bị giết như những lần trước. Toàn bộ bị kịch chỉ trở nên rõ ràng với ông ta khi ông thấy Chúa Giêsu bị kết án tử. Cũng vì sự yêu thích tiền bạc như vậy mà ngày nay biết bao những nạn nhân vô tội bị làm hại và bị giết bởi những thực phẩm hết hạn sử dụng hoặc dưới tiêu chuẩn an toàn được bán ra trên thị trường, như thế sự sống con người bị lâm nguy và tương quan của chúng ta với Thiên Chúa bị tổn hại. Mỗi lần chúng ta dính líu tới những sự việc như thế là chúng ta đã phản bội Đức Kitô giống như Giuđa.

Ngày nay, là những môn đệ và bạn hữu của Thiên Chúa, sự trung thành của chúng ta với bản phận và trách nhiệm căn bản của chúng ta ra sao? Trong gia đình, chúng ta đã trung thành gìn giữ đời sống gia đình và luân lý ra sao? Ngoài xã hội, chúng ta đã trung thành gìn giữ nhân cách và phẩm giá của con người thế nào? Chúng ta có phản bội Thiên Chúa khi chúng ta nắm giữ những vị trí của quyền hành và được tin tưởng? Có thể chúng ta đã quá vội vàng khi lên án Giuđa phản bội thầy, hay lên án Phêrô chối thầy ba lần, hoặc lên án các môn đệ khác hèn nhát chạy trốn khi thầy gặp nạn. Nhưng có thể chúng ta cũng không hơn gì họ. Phản bội là một loại âm mưu chống lại một ai. Nó là một việc làm không thể tưởng tượng được và không thể ngờ được từ một người bạn. Vì thế, mỗi khi chúng ta dùng quyền hành để chứng nhận và hợp pháp hóa sự dữ và hành vi vô luân là chúng ta phản bội Thiên Chúa là Đấng ban phát mọi quyền hành cho con người. Mỗi khi chúng ta im lặng trước sự dữ, đặc biệt khi sự dữ đó có ý hướng làm tổn thương đến người khác, thì chúng ta đương nhiên công khai chối bỏ Đức Kitô. Mỗi lần chúng ta trốn tránh bản phận đối với Thiên Chúa và con người thì chúng ta cũng giống như các môn đệ chạy trốn lúc thầy bị bắt. Khi tiết lộ một vài bí mật cần giữ kín mà người khác đã tin tưởng thổ lộ cho chúng ta là chúng ta đâm sau lưng người ấy với nhát dao có thể là chí tử.

Ngày Lễ Lá năm nay là một cơ hội để cầu xin lòng thương xót của Thiên Chúa cho nhiều lần chúng ta đã phản bội Ngài và người khác. Nhưng thay vì đánh mất niềm hy vọng vào ơn tha thứ như Giuđa, chúng ta hãy ăn năn thống hối như Phêrô và cậy trông vào lòng thương xót của Chúa. Còn những ai bị phản bội bởi bạn hữu hay những người thân cận, hãy nhìn vào Chúa Giêsu để được thêm can đảm. Đó không phải là tận thế, nhưng cùng với Đức Kitô ước chi quý vị được chối dậy trong Ngày Chúa Phục Sinh và được phục hồi lại vinh dự cũ. Đừng trả thù, nhưng hãy tiếp tục yêu thương và tiếp tục lắng nghe tiếng Chúa nói trong tâm hồn mình. Như thánh Phaolô khuyên chúng ta trong thư gửi tín hữu Philiphê: ‘Hãy bắt chước Chúa Giêsu Kitô đáng đã vâng lời cho đến chết và chết trên thập giá’. Thật vậy, vâng lời mang đến lợi nhuận vì mỗi hành vi vâng lời đều có phần thưởng của trời. Vì thế, thay vì phản bội lại tình bạn của Chúa Giêsu, chúng ta hãy vâng lời Ngài trong mọi sự, để nhờ đó chúng ta sẽ củng cố vững chắc thêm tình bạn của chúng ta với Ngài.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh